

1. Máš v sobě světlo snad všech hvězd,
jak krásně umíš hlavu splést,
tak něžně jde čas, když blízko tvých řas
svou pusou nechám ve tvé kvést.

2. Tajně poslouchám tvůj dech a tep,
zrychlí se, když dlaně mám
tam okolo spánku blízko tvých řas,
když zhasnem, touha ztiší hlas.

R: Probuzená rána, když se dotknete jen,
v koutku pusy zůstal vlas,
vůně mýdla na rukách, jak zastih' tě den,
a vyrovnaný čárky řas.

3. Ještě nevstávej, já chci to hrát,
teď je ta správná chvíle na písničku,
jak panenku měl, měl Janíček rád
tam u Hradišťa na trávníčku.

R: + [: a vyrovnaný čárky řas ... :]